

citetsystem staar det norske Normativsystem og det svenske Autorisationssystem. Det kan godt være, at man er paa det rene med, hvilket af disse Systemer der er at foretrække, og at der kan ske Samarbejde med Hensyn til de forskellige Systemer og Principper. Hvis det er saaledes, vil Tanken om en fælles skandinavisk Lovgivning sikkert være sund. Hvis det ikke er saaledes, kunde det være, at vi dog stod os ved først at faa en Lovgivning i Gang hver paa sit Omraade, inden vi komme til en fælles nordisk Lovgivning; men paa den anden Side, er man paa det rene hermed, maatte en skandinavisk Kommission kunne medføre betydelige Fordele. Disse Fordele kunde komme frem i det Øjeblik, man havde sine Argumenter i en saadan Orden, at man er sikker paa, at Folketinget kan godkende de Grundbetragtninger, der gøre sig gældende i de andre nordiske Riger, og der er i Øjeblikket intet, der tyder paa, at man ikke vil kunne faa Folketinget med til at godkende disse Argumenter, forudsat at de ere rationelle, fornuftmæssige og berettigede.

Udvalget har dels gennem Formanden, dels gennem Ordføreren søgt at holde den højtærede Minister à jour med Udvalgets Arbejder. Ministeren vil selvfølgelig helst have det udførlige Lovforslag, og det er der selvfølgelig flere, der ville, end den højtærede Minister. Ikke desmindre tror jeg, det anerkendes af Ministeren, at der her er kommet noget frem, som er brugbart, og særlig, at der er kommet noget frem, som det vil være nødvendigt at fremdrage, forinden den udførlige Lov kan blive vedtagen. Jeg tror derfor at kunne sige, at hvis dette Lovforslag skulde støde paa Hindringer og strande, naar Folketingets Flertals Ændringer vedtages, er det ikke paa den højtærede Minister, det strander. Skulde det derimod strande i Landstinget, ville vi hernede tage denne Sag med Ro, idet vi beklage, at Sagens Ordning udskydes endnu et Aar. Men det vilde da maaske kunne være et lille Vink til Landstinget om at sende os den Slags Lovforslag i Tide. Det er ganske uomtvisteligt, at Landstinget i over en Maaned har vidst, at det ikke kunde faa det udførlige Lovforslag ført igennem i denne Samling, og der er da aldeles intet til Hinder for, at det for mere end en Maaned siden kunde have sendt os et Lovforslag af denne Art, og det er med Rette fremhævet af Mindretallet i Udvalget, at hvis der blot havde været 14 Dage mere til Arbejdet, vilde man sikkert

kunne være bleven enig, og jeg tror ogsaa, at vi saa vilde have kunnet faa Klarhed over Spørgsmaal, som man ikke kan faa Klarhed over i dette Øjeblik. Skulde det derfor vise sig, at Lovforslaget, hvad jeg ikke antager, vil støde paa Forhindringer i det andet Ting af den Natur, at der ikke kommer nogen Lov frem i Aar, kunne vi for vort Vedkommende erklære, at det ikke er vor Skyld, thi med den korte Tid, vi have til Raadighed, og den fuldstændige Mangel paa Oplysninger, som Udvalget har lidt under, har det ikke været muligt, naar vi ikke vilde skade berettigede Interesser hos de næringsdrivende og de assurerede, at gaa videre, end vi ere gaaede i denne Sag.

Der er i Udvalget fremkommet et Mindretal, som har afgivet en Betænkning; jeg skal ikke dvæle ved den, før jeg maaske finder Anledning dertil efter at have hørt, hvad Mindretallets Ordfører har at sige. Dog skal jeg henlede Opmærksomheden paa en Ejendommelighed, der findes henimod Slutningen af Mindretallets Betænkning. Der staar: „idet Forslaget hverken giver Indenrigsministeriet Beføjelse eller Midler til en kritisk Bearbejdelse af det indsamlede Materiale“. Denne Sætning har undret mig, ikke mindst fordi den er fremkommen fra et Medlem, der er i Besiddelse af statistisk Eksamen. Det ærede Medlem, der er Koncipist til denne Betænkning, vil dog vide, at i det Øjeblik Indenrigsministeren udarbejder sine Skemaer, som han vil, ligger der i saadanne statistiske Skemaer en Kritik, og en saadan vil med Nødvendighed enhver skematisk Fremstilling rumme. Enhver skematisk Fremstilling kan stille Oplysningerne saaledes op, at de komme til at belyse hinanden, og alene denne Belysning er Kritik. Jeg tror derfor, at det er en Sætning, som er falden det ærede Mindretal i Pennen, men som i Virkeligheden ikke har den Rækkevidde, den synes at have, saaledes som den staar her. Endelig skal jeg af Hensyn til den fremrykkede Tid og de øvrige Ting, der kunde være at foretage i denne Sag, blot gøre et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Hvis Flertallets Ændringsforslag blive vedtagne, vil det vise sig, at vi have ladet den Definition af Livsforsikringsvirksomheden, som Landstinget har givet, blive staaende, en Definition, der gaar ud paa, at Menneskelivs Varighed indgaar som Bestanddel i Risikoen. Vi have i det hele taget ændret saa lidt i Landstingets Lovforslag som muligt under Hensyn til den